

Художня культура Україні

Структура культури, є досить складним і багатограним явищем. Всі складові її елементи взаємодіють між собою, утворюючи єдину систему культури.

У структурі національної культури виділяються такі складові, як матеріальна, побутова, політична і правова культура, як наука, освіта й філософія. Особливість національної культури полягає в тому, що вона характеризує інтегральні моменти національного життя, які складають основу нації і забезпечують подальший національно-культурний процес. До них відносяться мова, звичаї, традиції народу, релігія, художня культура, національний характер, національна самосвідомість, почуття національної

Архітектур

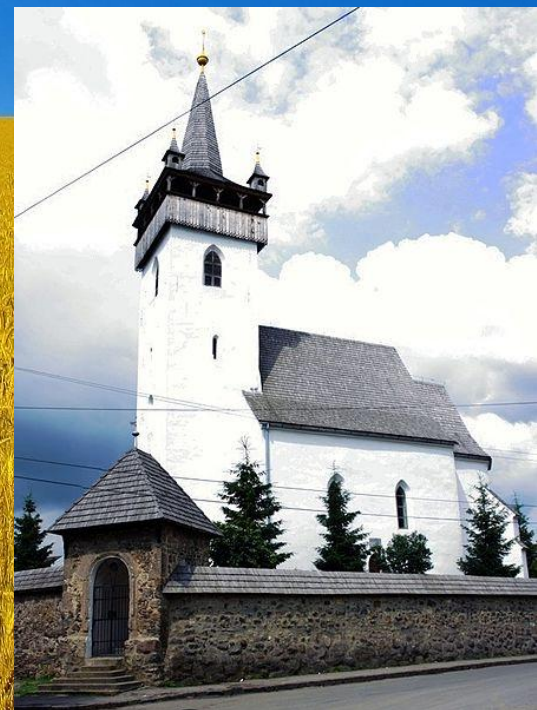
а

Один з найцікавіших періодів історії архітектури України — кінець XIV — перша I половина XV століття.

На західних землях, які менше за інші потерпіли від монголо-татарської навали, тоді зростають міста, розвиваються ремесла й торгівля

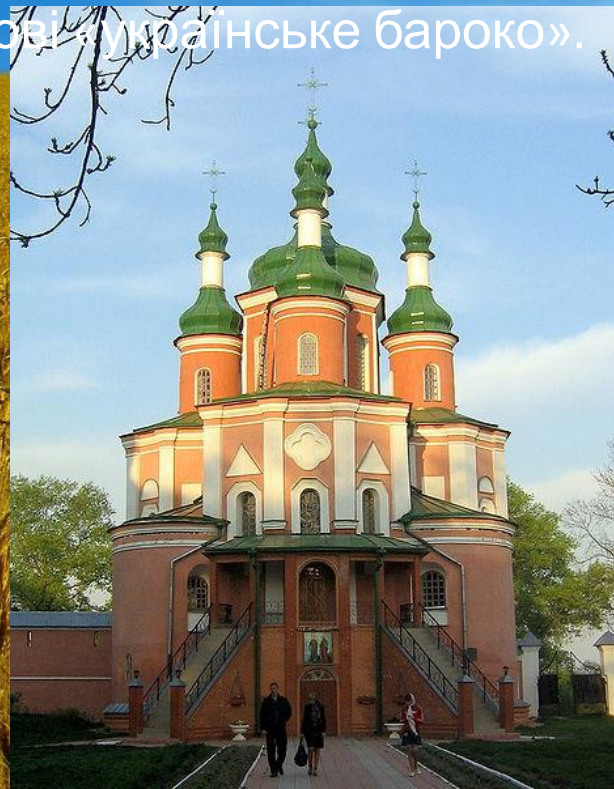
В українські міста прибуває багато поселенців, переважно німців, які принесли в мистецтво, а зокрема в архітектуру, нові стильові форми. Серед культових споруд переважали католицькі костели.

У XVI–XVII ст. в Україні розповсюдився стиль Ренесансу. Найяскравіше він відобразився в архітектурі Львова. На одній з центральних площ цього міста майже повністю зберігся ренесансний ансамбль будинків, естетичною домінантою його є так звана Чорна кам'яниця — чорна будівля в оточенні світлих. Нашарування епох та поєднання різних архітектурних стилів в архітектурному ансамблі Львова роблять місто справжнім музеєм просто неба. Історична центральна частина Львова зарахована ЮНЕСКО до культурної спадщини

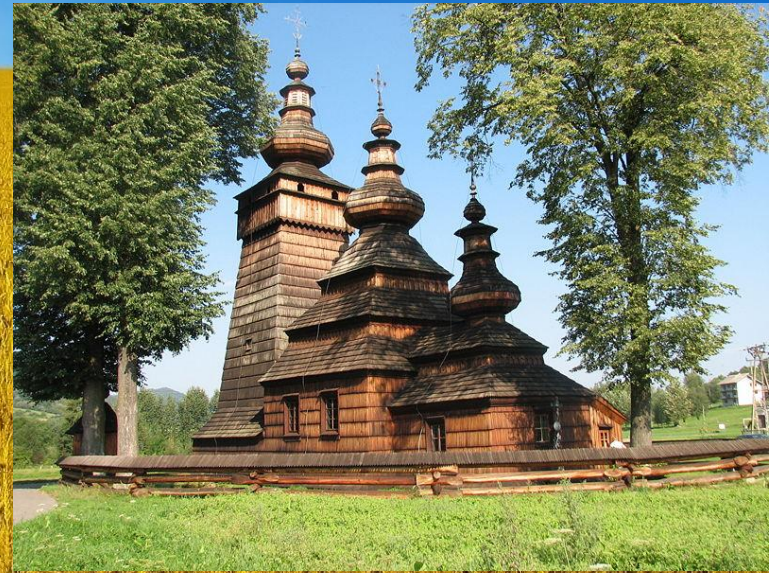

Період другої половини 17 — 18 століття називають епохою староукраїнської культури, тобто тієї, що передувала новій, створеній за останні два століття. Мистецтво тієї доби розвивається в стилі бароко, котрий проникає в усі культурні сфери і набуває свого розквіту у 18 столітті як відоме всьому світові «українське бароко».

У цей період нового вигляду набуває Київ, створюється сучасний образ старого міста. Йде інтенсивне будівництво північного Лівобережжя, зокрема Чернігова. Типово барочні споруди будуються на західноукраїнських землях, особливо у Львові.

В Україні та на її етнічних землях розташовано близько 3000 дерев'яних культових споруд. Унікальність українських дерев'яних тридільних за будовою храмів XV–XVIII століть полягає в тому, що вони візуально схожі на державний герб України, один з найдавніших знаків людства — тризубта український традиційний ритуальний свічник-трійцю. Церкви такої тризубоподібної форми поширені майже на всій території України (у деяких місцевостях Галичини, на Закарпатті та Буковині форма храмів є іншою).

Барокове мистецтво й архітектура, що були вершиною мистецьких досягнень у західній та східній Європі, отримали високу оцінку в Україні XVII ст. і, поєднавшись тут з місцевим мистецтвом, особливо цегляною кладкою, створили новий неповторний стиль українського бароко.

Прихід Ренесансу мав також велике значення для подальшого розвитку українського зодчества, особливо українського бароко.

Завдяки активній будівельній діяльності гетьмана Мазепи, стиль бароко в Україні ще називається «Мазепинським стилем»

З кінця XVIII ст. в Україну прийшов класицизм, так званий «міський стиль», характерною рисою якого було значне зменшення церковного будівництва. Перевага стала надаватись палацам та громадським будівлям.

До найбільш розповсюджених зразків архітектури на теренах України належать зразки пам'яток сецесії (декоративного стилю капіталізму модерн). Саме на цей період прийшлося масове будівництво залізничних вокзалів, крамниць, театрів, каплиць і церков, пересічної забудови з цегли, бетону чи дерева. Відносна наближеність до сьогодення та трагічна історія України в 20 столітті не сприяла ні збереженню пам'яток доби сецесії, ні сталій уяві про мистецьку вартість і коштовність пам'яток доби. Вони масово гинули в часи війни 1941-1945 років, активно розбиралися в повоєнну пору, знищуються досьогодні.

Мова сучасної архітектури стає більш глобальною, плюралістичною за творчим спрямуванням, але водночас значущу роль відіграють нові творчі пошуки прогресивних напрямів, принципів та прийомів вирішення форми та змісту в архітектурі. В нових будовах стильового спрямування вдало використовуються нові конструктивні та художньо-пластичні можливості як традиційних будівельних матеріалів, так і нових — легкі металопластикові конструкції, вишукані

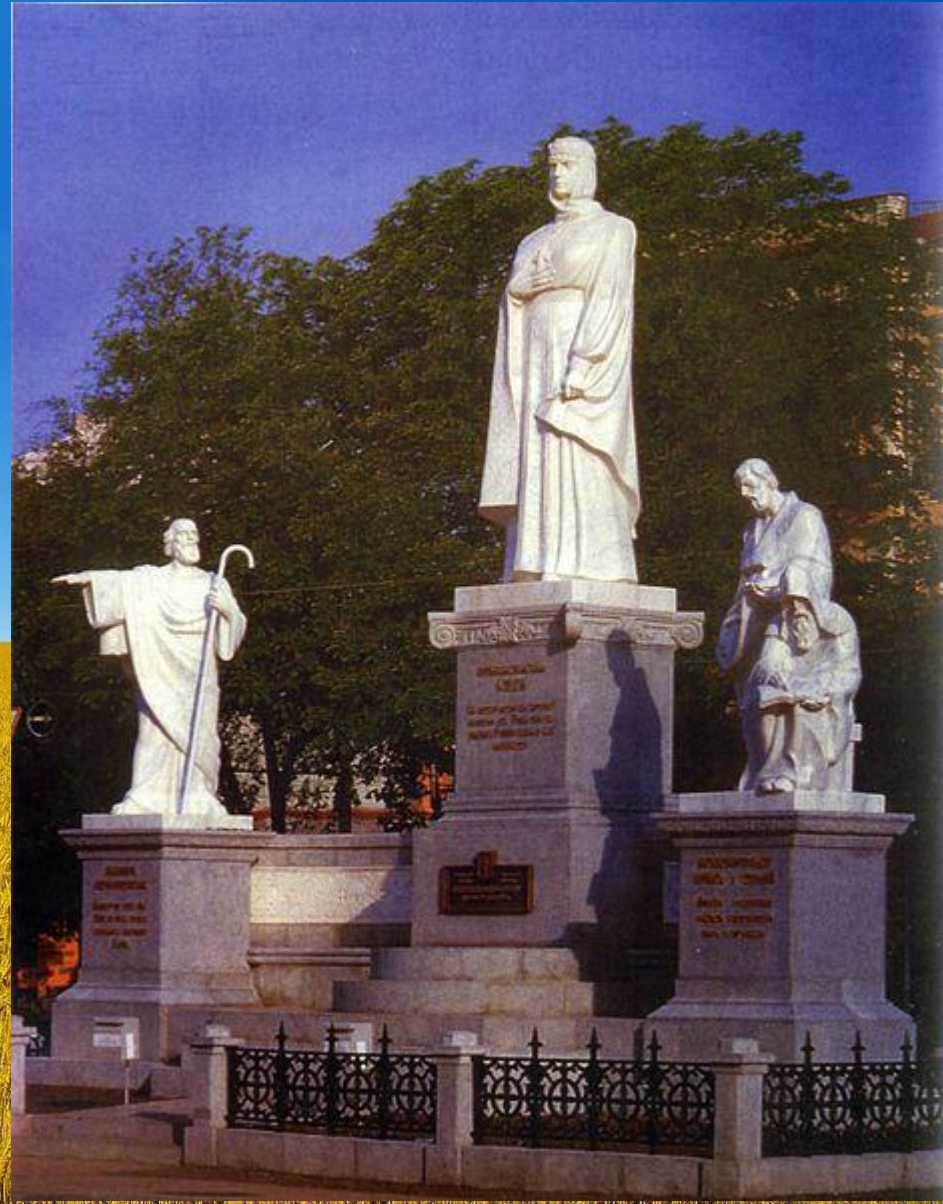

Скульптур

а

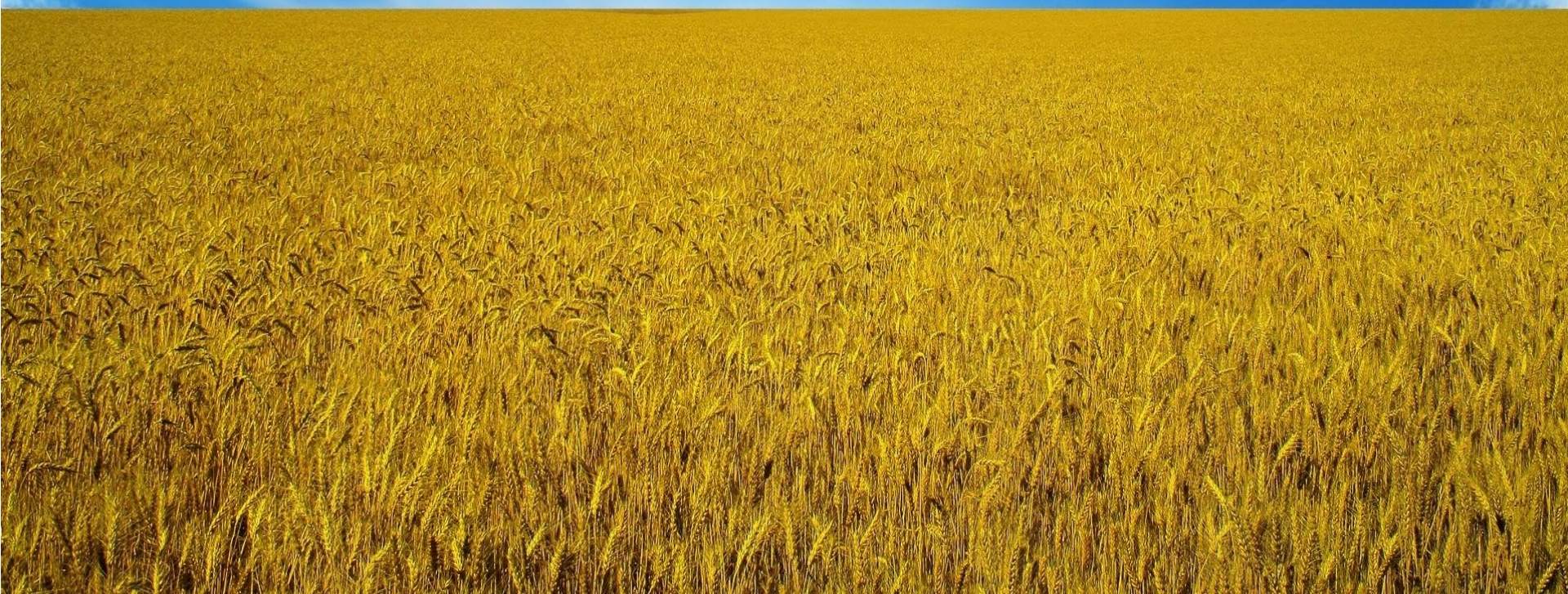

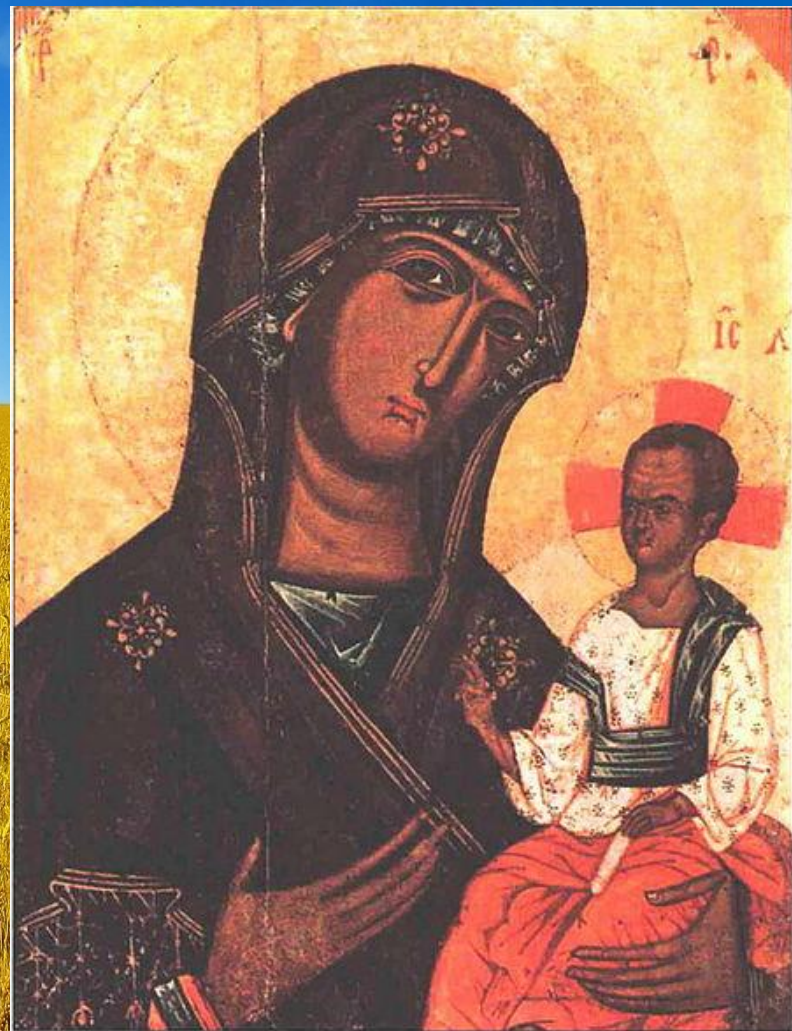

Образотворче Мистецтво

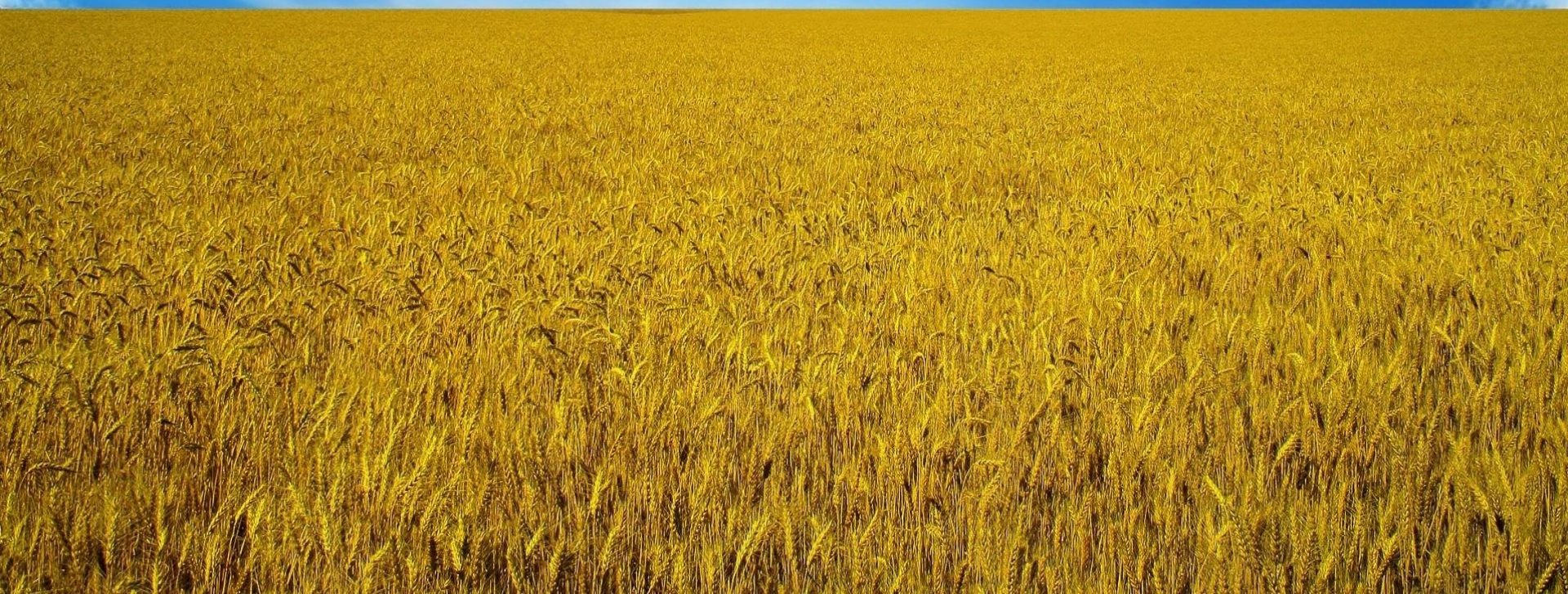
Розвиток образотворчого мистецтва в Україні веде відлік із прадавніх часів. Знахідки археологів, зокрема, періоду трипільської та скіфської культур, вирізняються майстерною технікою виконання і засвідчують високий мистецький рівень витворів предків сучасних українців.

Парки

Софіївк

а

Розкошні павільйони на острові Коцюбинських
The Pink Pavilion on the Island of Amal-Grove

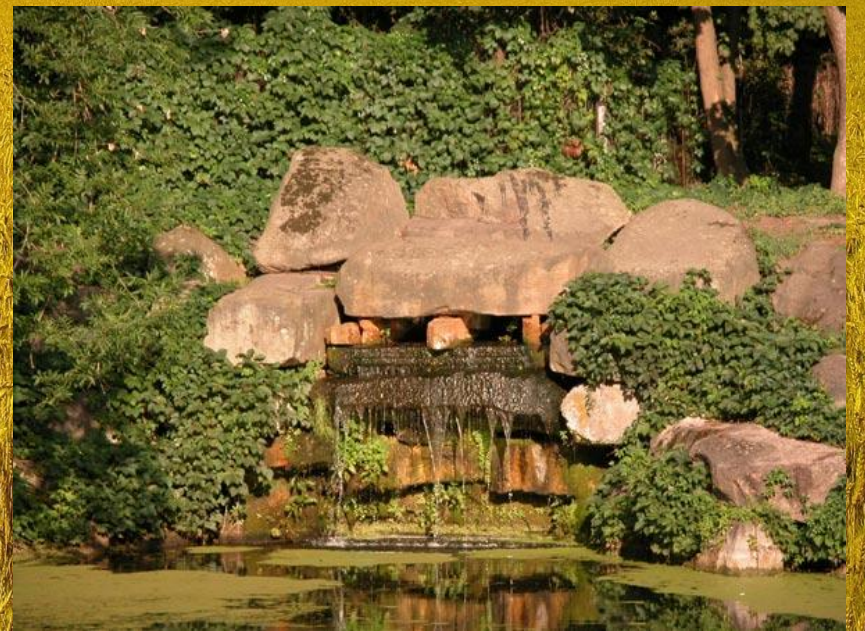
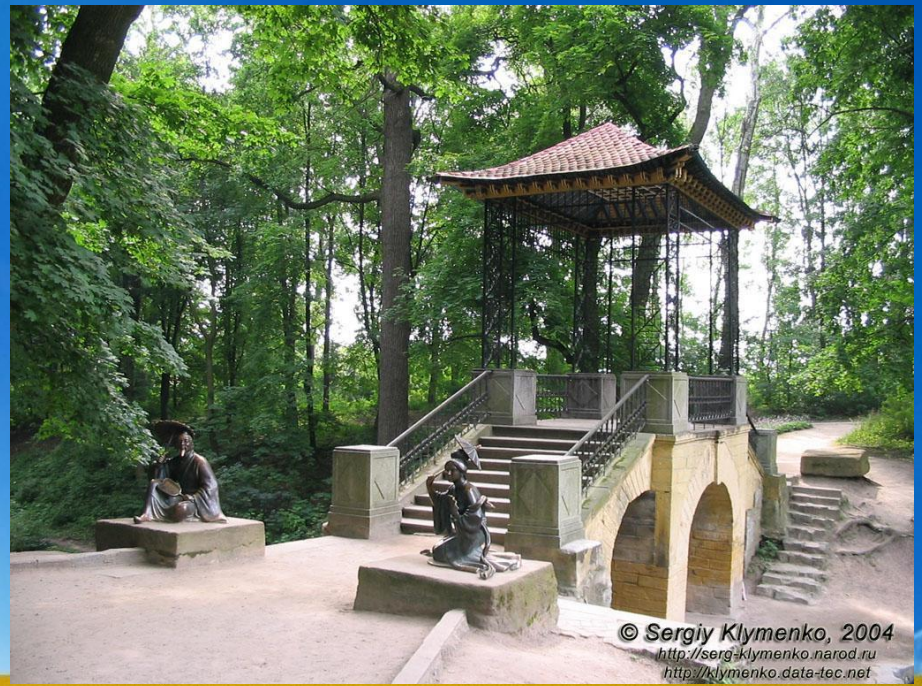

© Sergiy Klymenko, 2008
<http://serg-klymenko.narod.ru>
<http://klymenko.data-tec.net>

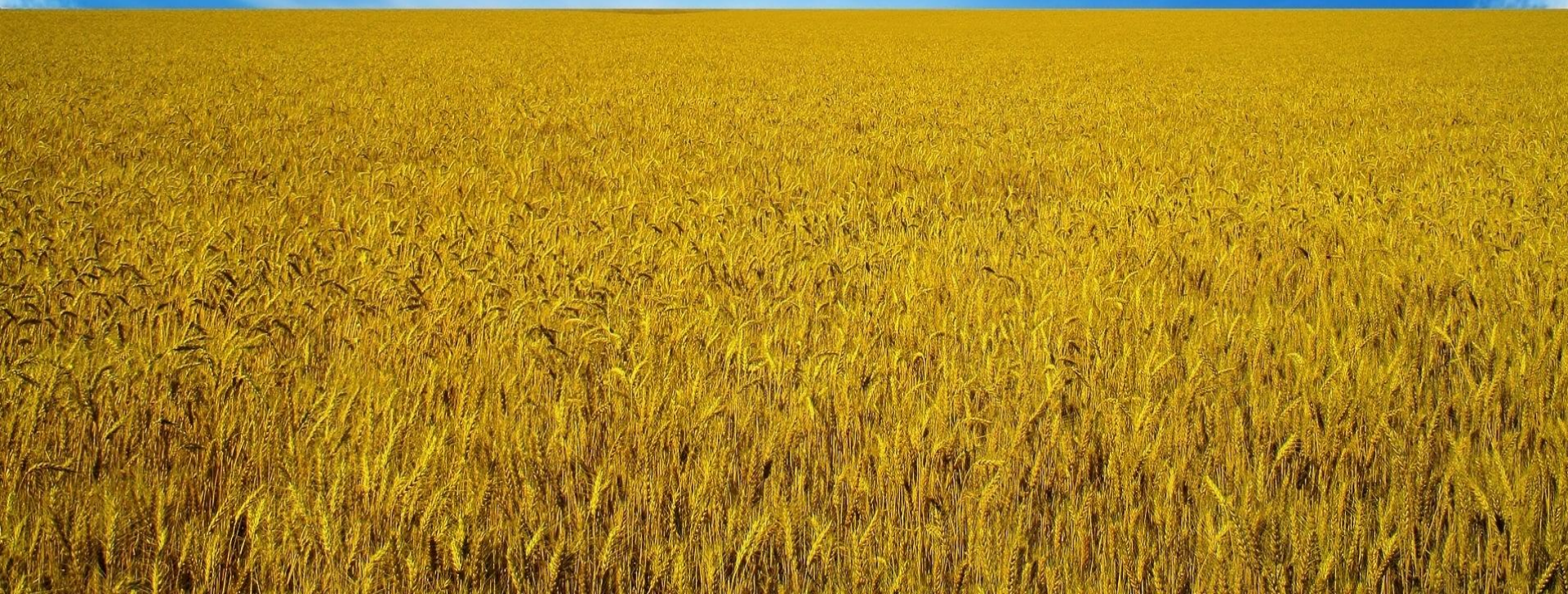

Олександрі я

ВИШИВКА

Вишитий рушник

Хрещення

На рушнику, вишитому світлими, веселими кольорами, без жодного чорного стібка, несли дитину до хрещення.

Весілля

Весільний рушник традиційно вишивають нитками червоного та чорного кольорів. Весільні рушники і вбрання найбагатші на червоний колір і найкраще оздоблені.

Гостинність

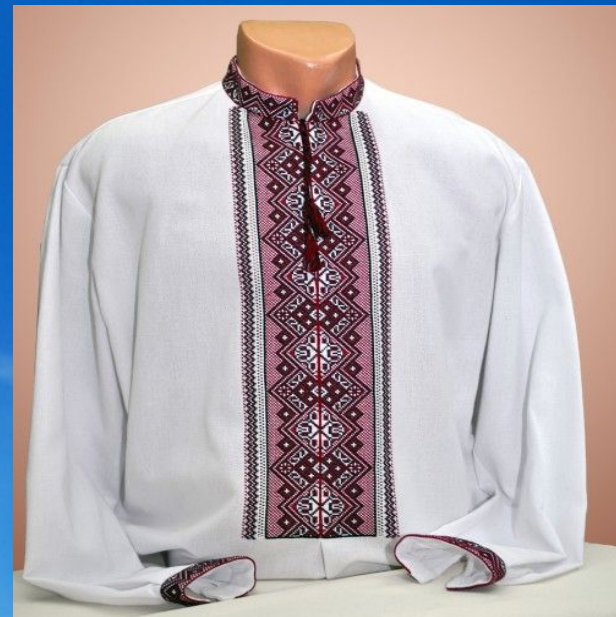
Вишитий рушник завжди був символом гостинності — на ньому підносять дорогим гостям хліб-сіль.

Вишита сорочка

Українську вишиту сорочку берегли як зіницю ока, адже це була не просто річ, а деяким, навіть магічним та містичним предметом, оберегом.

- Прилучення до сорочки починалось з раннього дитинства. Першу сорочку для немовляти шили з тканини, якою хрещені батьки обвивали свічки під час обряду хрещення.
- Наречена, напередодні весілля, дарувала українські вишиті сорочки нареченому та його батькам
- І навіть зараз у наш час ми можемо зустріти людей, які у вишитих сорочках ідуть до церкви.

Вишита серветка

Серветки, оздоблені вишивкою використовують для сервірування столу в якості декору. Вишиту серветку можна вдома використати для того, щоб накрити хлібницю, або для того, щоб прикрасити журнальний столик.

Можна покласти вишиту серветку на диван чи крісло.

Використовують під час їжі, щоб запобігти забрудненню одягу, а також для витирання рук і губів, прикрашають меблі або підстеляють під статуетки, вази тощо.

Вишита хустка

Хустку як щоденний необхідний елемент вбрання дівчина "діставала" вже під час весілля, коли відбувався обряд «покривання голови». Під час весільного обряду хустку використовували не раз. На сватанні дівчина перев'язувала хусткою парубкові руку або затикала її за пояс — на знак згоди бути його дружиною. В українців за часів козаччини існував звичай: кожна дівчина дарувала вишиту хустку своєму нареченому. Хустина символізувала вірне кохання. Коли козак гинув у бою, нею прикривали обличчя, щоб "орел очей не виймав". Хустки дівчата носили, захищаючись від спеки чи холоду, а також коли ішли до церкви.

Дякую за увагу

!